

Bruselj, 21.9.2017
C(2017) 6229 final

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 21.9.2017

o dopolnitvi Direktive (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevami po informacijah in pravil poslovanja, ki veljajo za distribucijo zavarovalnih naložbenih produktov

(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE DELEGIRANEGA AKTA

Direktiva (EU) 2016/97 z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (v nadaljnjem besedilu: direktiva o distribuciji zavarovalnih produktov) nadomešča Direktivo 2002/92/ES z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju. Zagotavlja posodobljen in usklajen pravni okvir, ki ureja pravila, ki se uporabljajo za distribucijo zavarovalnih in pozavarovalnih produktov, vključno z zavarovalnimi naložbenimi produkti.

Namen direktive o distribuciji zavarovalnih produktov je okrepiti varstvo potrošnikov in malih vlagateljev, ki kupujejo zavarovalne produkte ali zavarovalne naložbene produkte, in sicer z zagotavljanjem večje preglednosti distributerjev zavarovalnih produktov, kar zadeva ceno in stroške produktov, boljših in boljše razumljivih informacij o produktu ter izboljšanih pravil poslovanja, zlasti na področju svetovanja. Nova pravila se bodo uporabljala za vse distribucijske kanale, vključno z neposredno prodajo, ki jo izvajajo zavarovalnice, da se bodo vzpostavili enaki konkurenčni pogoji za vse distributerje in zagotovili enotni visoki standardi za varstvo potrošnikov.

V direktivi o distribuciji zavarovalnih produktov je posebno poglavje z dodatnimi zahtevami glede poslovanja in prodaje zavarovalnih naložbenih produktov. Ta pravila so potrebna za zagotavljanje skladnega standarda varstva malih vlagateljev. Zavarovalni naložbeni produkti se pogosto prodajajo kot morebitna alternativa maloprodajnim naložbenim produktom, ki se prodajajo na podlagi Direktive 2014/65/EU (v nadaljnjem besedilu: MiFID II) ali nadomestilo zanje. Da bi se preprečila regulativna arbitraža, direktiva o distribuciji zavarovalnih produktov vsebuje posebne določbe o preprečevanju in obvladovanju nasprotij interesov, razkritju stroškov in dajatev za stranke, prejemanju provizij in drugih plačil tretjih oseb (spodbud) ter svetovanju v zvezi z naložbami. Te določbe so večinoma usklajene s standardi, določenimi na podlagi MiFID II.

Ta delegirana uredba temelji na treh pooblastilih v poglavju o dodatnih zahtevah glede poslovanja za prodajo zavarovalnih naložbenih produktov. Njen namen je določiti merila in praktične podrobnosti za uporabo pravil o nasprotju interesov, spodbudah ter oceni primernosti in ustreznosti. Da bi se zagotovila skladnost in omogočil celovit pregled pravil, ki se uporabljajo za zavarovalne naložbene produkte, se zdi primerno v tej delegirani uredbi združiti delegirane akte na podlagi zadevnih treh pooblastil.

2. POSVETOVANJA PRED SPREJETJEM AKTA

Komisija je Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) pozvala, naj ji predloži strokovni nasvet o morebitnih delegiranih aktih v zvezi z direktivo o distribuciji zavarovalnih produktov. Službe Komisije so 24. februarja 2016 organu EIOPA poslale uradno zahtevo za strokovni nasvet o morebitnih delegiranih aktih na podlagi direktive o distribuciji zavarovalnih produktov.

Organ EIOPA je 4. julija 2016 objavil posvetovalni dokument v zvezi s svojim strokovnim nasvetom o morebitnih delegiranih aktih v zvezi z direktivo o distribuciji zavarovalnih produktov. Do 3. oktobra 2016 je prejel 53 odgovorov. Dne 23. septembra 2016 je izvedel javno posvetovanje o svojem osnutku strokovnega nasveta za delegirane akte na podlagi direktive o distribuciji zavarovalnih produktov.

Organ EIOPA je strokovni nasvet podal 1. februarja 2017. Ta delegirana uredba temelji na njegovem strokovnem nasvetu. Od strokovnega nasveta odstopa v naslednjih podrobnostih: (1) na okvirnem seznamu okoliščin, ki jih je treba upoštevati kot minimalna merila za oceno

nasprotij interesov (člen 3(3)), je v tej delegirani uredbi izpuščena točka, v kateri je izrecno navedeno prejemanje denarnih ali nedenarnih koristi, da bi se boljše izrazile razlike pri obravnavanju spodbud v direktivi o distribuciji zavarovalnih produktov in MiFID II. Pri tem je na seznam vključena splošnejša točka, ki zajema nasprotja interesov zaradi vseh oblik finančnih koristi v morebitno škodo stranke; (2) v določbi o spodbudah (člen 8) se ta delegirana uredba od strokovnega nasveta razlikuje v obliki predstavitve neizčrpnega seznama meril, ki se štejejo kot ustrezna za oceno morebitnega škodljivega vpliva na kakovost storitve za stranko, in v tem, da je izpuščena določba o organizacijskih zahtevah. To je zaradi omejitve pooblastila Komisije v členu 29(4) direktive o distribuciji zavarovalnih produktov, ki zajema le določitev „meril[...] za presojo, ali imajo spodbude, ki jih plača ali prejme zavarovalni posrednik ali zavarovalnica, škodljiv vpliv na kakovost zadevne storitve za stranko“.

Organ EIOPA je skupaj s strokovnim nasvetom predložil oceno učinka, ki vsebuje tudi analizo stroškov in koristi v zvezi z delegiranimi akti¹.

Službe Komisije so leta 2016 in v prvi polovici leta 2017 na številnih sestankih z različnimi deležniki razpravljale o prihodnjih delegiranih aktih na podlagi direktive o distribuciji zavarovalnih produktov. Poleg tega so večkrat izmenjale mnenja s člani odbora Evropskega parlamenta ECON in organizirale več sestankov strokovne skupine za bančništvo, plačila in zavarovanje (v sestavi, pristojni za zavarovalništvo), na katerih so razpravljali o delegiranih aktih. Junija 2017 so se s člani strokovne skupine za bančništvo, plačila in zavarovanje posvetovali o pravnem besedilu osnutka te delegirane uredbe. S temi postopki posvetovanja je bilo doseženo široko soglasje o glavni vsebini te delegirane uredbe.

Osutek delegirane uredbe je bil objavljen na portalu za boljše pravno urejanje 20. julija 2017, da bi se prejele povratne informacije. 24 zainteresiranih strani je poslalo svoje pripombe v elektronski obliki do 17. avgusta 2017. Pripombe so večinoma odražale stališča, ki so jih zainteresirane strani že izrazile med zgoraj opisanim posvetovanjem in ki so se že upoštevala pri pripravi osnutka delegirane uredbe. Zahtevkov po bolj preskriptivnih pravilih glede spodbud ter za potrditev ali pojasnilo pravil in načel, že izraženih v Direktivi, ni bilo mogoče upoštevati zaradi omejenih pooblastil Komisije. Dodatne pripombe v zvezi z ugotovljenimi tehničnimi napakami in neskladnostmi so se upoštevale in v skladu z njimi so se uvedle tehnične izboljšave zakonodajnega osnutka (na primer predstavitev seznama postopkov in ukrepov pri politiki obvladovanja nasprotij interesov v členu 5(1)).

3. PRAVNI ELEMENTI DELEGIRANEGA AKTA

Poglavje I: Področje uporabe in opredelitev pojmov

V tem poglavju je določena omejitev področja uporabe dejavnosti distribucije zavarovalnih produktov v zvezi s prodajo zavarovalnih naložbenih produktov, vključuje pa opredelitve v zvezi s pojmom „zadevna oseba“ za namene pravil o nasprotjih interesov ter izrazov „spodbuda“ in „shema spodbud“.

Poglavje II: Nasprotja interesov in spodbude

V zvezi z nasprotji interesov so določbe direktive o distribuciji zavarovalnih produktov tesno usklajene z določbami MiFID II. Zato zadevna pravila v tej delegirani uredbi neposredno

¹ Strokovni nasvet o morebitnih delegiranih aktih v zvezi z direktivo o distribuciji zavarovalnih produktov, EIOPA-17/048, 1. februar 2017, na voljo na naslovu: <https://eiopa.europa.eu/Publications/Consultations/EIOPA%20Technical%20Advice%20on%20the%20IDD.pdf>.

sledijo pravilom o nasprotju interesov iz delegirane uredbe Komisije na podlagi MiFID II². Obsegajo člen o prepoznavanju nasprotij interesov, v katerem so opisane nekatere okoliščine, ki bi jih bilo treba upoštevati pri oceni nasprotij interesov, sledijo določbe o politiki nasprotij interesov, v katerih so podrobno opisani organizacijski ukrepi, ki jih morajo zavarovalni posredniki in zavarovalnice sprejeti za obvladovanje nasprotij interesov.

MiFID II in direktiva o distribuciji zavarovalnih produktov določata pravila, ki urejajo plačevanje „spodbud“, tj. honorarja, provizij ali nedenarnih koristi, ki jih plača ali zagotovi katera koli oseba razen stranke. To običajno vključuje provizije, ki jih zavarovalnice plačajo zavarovalnim zastopnikom. Vendar obstajajo razlike med pravili v direktivi o distribuciji zavarovalnih produktov in MiFID II.

V direktivi o distribuciji zavarovalnih produktov je plačilo spodbud dovoljeno le, če „(a) nima škodljivega vpliva na kakovost zadevne storitve za stranko in (b) ne vpliva na izpolnjevanje dolžnosti zavarovalnega posrednika ali zavarovalnice, da deluje pošteno, pravično in profesionalno v skladu z najboljšimi interesi stranke“.

Komisija je med drugim pooblaščen, da določi „merila za presojo, ali imajo spodbude, ki jih plača ali prejme zavarovalni posrednik ali zavarovalnica, škodljiv vpliv na kakovost zadevne storitve za stranko“.

Pravila o spodbudah temeljijo na načelu splošne presoje, pri čemer od zavarovalnih posrednikov in zavarovalnic zahtevajo, da „proučijo vse zadevne dejavnike, ki povečajo ali zmanjšajo tveganje škodljivega vpliva na kakovost zadevne storitve za stranko“. V skladu s pooblastilom zagotavljajo seznam meril za presojo, ali spodbude, ki jih plača ali prejme zavarovalni posrednik ali zavarovalnica, povečajo tveganje škodljivega vpliva na kakovost zadevne storitve.

Poglavje III: Ocena primernosti in ustreznosti

Pravila v direktivi o distribuciji zavarovalnih produktov o svetovanju pri distribuciji zavarovalnih naložbenih produktov so večinoma enaka ustreznim določbam MiFID II. Zato ta delegirana uredba tako kot v poglavju o nasprotju interesov večinoma upošteva delegirano uredbo Komisije na podlagi MiFID II.

V določbah so podrobno opisani pogoji za oceno primernosti, ki se uporablja pri prodajah s svetovanjem, in oceno ustreznosti, ki se uporablja pri prodajah, pri katerih v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo ni potrebno svetovanje strankam.

Države članice imajo na podlagi direktive o distribuciji zavarovalnih produktov možnost, da v zvezi s t. i. nekompleksnimi produkti dovolijo prodajo celo brez ocene ustreznosti. Opredelitev takih produktov večinoma sledi ustreznim pravilom iz MiFID II. Komisija je pooblaščen, da določi merila za nekompleksne zavarovalne naložbene produkte. Zadevni člen te delegirane uredbe temelji na ustrezni določbi delegirane uredbe Komisije na podlagi MiFID II. Vendar zaradi vključitve specifičnih struktur zavarovalnih produktov določa dodatni pogoj v zvezi z obstojem jamstva. Glede preostalega pogoji večinoma sledijo pravilom na podlagi MiFID II. To velja tudi za končne člene o poročanju strankam in hrambi evidenc.

² Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/565 z dne 25. aprila 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z organizacijskimi zahtevami in pogoji poslovanja investicijskih podjetij ter opredeljenimi izrazi za namene navedene direktive (UL L 87, 31.3.2017, str. 1).

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 21.9.2017

o dopolnitvi Direktive (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevami po informacijah in pravil poslovanja, ki veljajo za distribucijo zavarovalnih naložbenih produktov

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov³, in zlasti člena 28(4), člena 29(4) in člena 30(6) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva (EU) 2016/97 poleg standardov poslovanja, določenih za vse zavarovalne produkte, določa sklop posebnih standardov za zavarovalne naložbene produkte.
- (2) Komisija je z Direktivo (EU) 2016/97 pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov, v katerih se podrobneje opredelijo merila in praktične podrobnosti za uporabo navedenega posebnega sklopa pravil. Zadevna pooblastila se nanašajo na pravila o nasprotjih interesov, spodbudah ter oceni primernosti in ustreznosti. Da se zagotovi skladna uporaba določb, sprejetih na podlagi navedenih pooblastil, in se zagotovi, da se udeležencem na trgu, pristojnim organom in vlagateljem omogočita celovito razumevanje in lahek dostop do navedenih določb, je zaželeno, da se vključijo v en sam pravni akt. Oblika uredbe zagotavlja skladen okvir za vse upravljavce trga in je najboljšo možno jamstvo za usklajeno področje delovanja, enotne konkurenčne pogoje in ustrezno raven varstva potrošnikov.
- (3) Okoliščine in situacije, ki jih je treba upoštevati pri določanju vrst nasprotij interesov, ki bi lahko škodovala interesom strank ali potencialnih strank, bi morale zajemati primere, v katerih je verjetno, da bo imel zavarovalni posrednik ali zavarovalnica finančno korist ali se izognil finančni izgubi v škodo stranke. Vendar v takih primerih ne bi smelo zadoščati, da zavarovalni posrednik ali zavarovalnica lahko pridobi korist, če to nima škodljivega vpliva na stranko, ali da lahko ena stranka, ki ji mora zavarovalni posrednik ali zavarovalnica izplačati dajatev, pridobi korist ali se izogne izgubi, ne da bi to sočasno škodljivo vplivalo na drugo tako stranko.
- (4) Da bi se izognili nepotrebnim upravnim bremenom in bi se hkrati zagotovila ustrezna raven varstva strank, bi bilo treba organizacijske ukrepe in postopke za obvladovanje nasprotij interesov skrbno prilagoditi velikosti in dejavnostim zavarovalnega posrednika ali zavarovalnice in skupine, ki ji morda pripada, ter tveganju škodovanja interesom strank. Pripraviti bi bilo treba neizčrpen seznam možnih ukrepov in postopkov, da se zavarovalnim posrednikom in zavarovalnicam zagotovijo smernice

³ UL L 26, 2.2.2016, str. 19.

glede ukrepov in postopkov, ki bi jih bilo treba običajno upoštevati pri obvladovanju nasprotij interesov. Predlagani ukrepi in postopki zaradi raznolikosti poslovnih modelov morda ne bodo ustrezali vsem zavarovalnim postopnikom in zavarovalnicam. Zlasti morda ne bodo primerni za male zavarovalne posrednike in njihovo omejeno poslovanje. V takih primerih bi morali imeti zavarovalni posredniki ali zavarovalnice možnost, da sprejmejo alternativne ukrepe in postopke, ki so v njihovem posebnem položaju primernejši za zagotavljanje, da se dejavnosti distribucije izvajajo v skladu z najboljšimi interesi stranke.

- (5) Kadar se na podlagi Direktive (EU) 2016/97 zahteva razkritje specifičnih nasprotij interesov, bi to moralo biti skrajno sredstvo, ki se uporabi samo, kadar organizacijske in upravne ureditve ne zadoščajo za zagotavljanje s primerno stopnjo verjetnosti, da se bo nevarnost škodovanja interesom strank preprečila, saj lahko čezmerno zanašanje na razkritje povzroči pomanjkanje učinkovite zaščite interesov stranke. Zavarovalni posrednik ali zavarovalnica, ki razkrije nasprotja interesov, ne more biti izvzet iz obveznosti ohranjanja in upravljanja organizacijskih in upravnih ureditev, ki so najbolj učinkovito sredstvo za preprečevanje škode za stranke.
- (6) Da bi se olajšalo izvajanje standardov iz direktive v praksi, bi bilo treba podrobneje določiti merila za oceno spodbud, ki jih plačajo ali prejmejo zavarovalni posredniki ali zavarovalnice. Zato bi bilo treba kot smernice zagotoviti neizčrpan seznam meril, ki veljajo za pomembna za presojo morebitnega škodljivega vpliva na kakovost storitve za stranko, da se zagotovi ustrezen standard varstva strank.
- (7) Ocena primernosti iz člena 30(1) Direktive (EU) 2016/97 in ocena ustreznosti iz člena 30(2) navedene direktive imata različni področji uporabe, kar zadeva dejavnosti distribucije, na katere se nanašata, ter različne funkcije in značilnosti. Zato je treba jasno določiti standarde in zahteve, ki jih je treba izpolniti pri pridobivanju informacij, ki se potrebujejo za vsako od navedenih ocen in pri izvajanju teh ocen. Pojasniti bi bilo treba tudi, da oceni primernosti in ustreznosti ne posegata v obveznost zavarovalnih posrednikov in zavarovalnic, da pred sklenitvijo vsake zavarovalne pogodbe na podlagi informacij, ki jih pridobijo od stranke, določijo zahteve in potrebe navedene stranke.
- (8) Oceno primernosti bi bilo treba opraviti ne le v zvezi s priporočili za nakup zavarovalnega naložbenega produkta, ampak za vsa osebna priporočila, podana v življenjski dobi navedenega produkta, saj takšne okoliščine lahko pomenijo nasvet o finančnih poslih, ki bi moral temeljiti na natančni analizi znanja, izkušenj in finančnega položaja posamezne stranke. Potreba po oceni primernosti je zlasti tehtna pri odločitvah o zamenjavi osnovnega naložbenega sredstva oziroma o zadržanju ali prodaji zavarovalnega naložbenega produkta.
- (9) Ponudba zavarovalnih naložbenih produktov na trgu je večinoma odvisna od izbranega osnovnega naložbenega sredstva, zato je lahko tak produkt neprimeren za stranko ali potencialno stranko zaradi tveganj navedenih sredstev, vrste ali značilnosti produkta ali pogostosti zamenjave osnovnega naložbenega sredstva. Neprimeren je lahko tudi, če bi portfelj osnovnih naložb postal neprimeren zaradi njega.
- (10) Zavarovalni posredniki in zavarovalnice bi morali ostati odgovorni za opravljanje ocen primernosti, kadar se svetovanje o zavarovalnih naložbenih produktih v celoti ali delno opravlja prek avtomatiziranega ali polavtomatiziranega sistema, saj taki sistemi zagotavljajo priporočila o osebnih naložbah, ki bi morala temeljiti na oceni primernosti.

- (11) Da se zagotovi ustrezen standard svetovanja v zvezi z dolgoročnim razvojem produkta, bi morali zavarovalni posredniki ali zavarovalnice v izjavo o primernosti vključiti informacije o tem, ali je verjetno, da bo morala stranka v zvezi s priporočenimi zavarovalnimi naložbenimi produkti zaprositi za redni pregled njihovih ureditev, ter stranke na to opozoriti.
- (12) Ker je oceno ustreznosti načeloma treba opraviti vedno, kadar se zavarovalni naložbeni produkti prodajajo brez svetovanja, bi morali zavarovalni posredniki in zavarovalnice tako oceno opraviti vedno, kadar stranka v skladu z veljavnimi pravili nacionalne zakonodaje zahteva prodajo brez svetovanja in niso izpolnjeni pogoji iz člena 30(3) Direktive (EU) 2016/97. Kadar ocene primernosti ni mogoče opraviti, ker ni mogoče dobiti potrebnih informacij o finančnem položaju in investicijskih ciljnih stranke, se lahko stranka v skladu z veljavnimi pravili nacionalne zakonodaje strinja, da se pogodba sklene kot prodaja brez svetovanja. Vendar bi bilo treba zaradi zagotavljanja, da ima stranka znanje in izkušnje, ki so potrebni za razumevanje povezanih tveganj, v takih primerih zahtevati oceno ustreznosti, razen če so izpolnjeni pogoji iz člena 30(3) Direktive (EU) 2016/97.
- (13) Za namene člena 30(3)(a)(ii) Direktive (EU) 2016/97 bi bilo treba določiti merila za oceno, ali se lahko zavarovalni naložbeni produkt, ki ne izpolnjuje pogojev iz člena 30(3)(a)(i) Direktive (EU) 2016/97, kljub temu šteje za nekompleksen produkt. V tem okviru ima lahko pomembno vlogo zagotavljanje jamstev. Kadar zavarovalni naložbeni produkt zagotavlja jamstvo ob zapadlosti, ki krije vsaj skupni znesek, ki ga plača stranka, brez upravičenih stroškov, takšno jamstvo močno omejuje obseg, v katerem je stranka izpostavljena tržnim nihanjem. Zato se tak produkt ob dodatnih pogojih lahko upravičeno šteje za nekompleksen produkt za namene člena 30(3) Direktive (EU) 2016/97.
- (14) Namen Direktive (EU) 2016/97 je minimalna uskladitev in tako državam članicam ne preprečuje, da ohranijo ali uvedejo strožje določbe za varstvo potrošnikov, če so takšne določbe skladne s pravom Unije. Vse določbe, ki jih Komisija sprejme zaradi nadaljnje opredelitve zahtev iz Direktive (EU) 2016/97, bi bilo zato treba oblikovati tako, da bi lahko države članice ohranile strožje določbe v svojih nacionalnih zakonodajah.
- (15) Da se pristojnim organom in strokovnjakom s področja zavarovalništva omogoči dovolj časa za prilagoditev na nove zahteve iz te uredbe, bi bilo treba začetek uporabe te uredbe uskladiti z datumom začetka uporabe nacionalnih ukrepov za prenos Direktive (EU) 2016/97.
- (16) Strokovni nasvet⁴ je na zahtevo prispeval Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁵ –

⁴ Strokovni nasvet o morebitnih delegiranih aktih v zvezi z direktivo o distribuciji zavarovalnih produktov, EIOPA-17/048, 1. februar 2017, na voljo na naslovu: <https://eiopa.europa.eu/Publications/Consultations/EIOPA%20Technical%20Advice%20on%20the%20IDD.pdf>.

⁵ Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Poglavje I

Področje uporabe in opredelitev pojmov

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za distribucijo zavarovalnih produktov v zvezi s prodajo zavarovalnih naložbenih produktov, ki jih prodajajo zavarovalni posredniki ali zavarovalnice.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „zadevna oseba“ v zvezi z zavarovalnim posrednikom ali zavarovalnico pomeni:
 - (a) direktorja, partnerja ali enakovredno osebo ali poslovodjo zavarovalnega posrednika ali zavarovalnice, kot je ustrezno, ali
 - (b) zaposlenega pri zavarovalnem posredniku ali v zavarovalnici in vsako drugo fizično osebo, katere storitve so na voljo zavarovalnemu posredniku ali zavarovalnici ali so pod nadzorom zavarovalnega posrednika ali zavarovalnice, ki se ukvarja z distribucijo zavarovalnih naložbenih produktov, ali
 - (c) fizično osebo, ki neposredno opravlja storitve za zavarovalnega posrednika ali zavarovalnico na podlagi dogovora o zunanjem izvajanju distribucije zavarovalnih naložbenih storitev zavarovalnega posrednika ali zavarovalnice;
- (2) „spodbuda“ pomeni vsak honorar, provizijo ali nedenarno korist, ki jih v zvezi z distribucijo zavarovalnega naložbenega produkta zagotovi ali prejme tak zavarovalni posrednik ali zavarovalnica, ali ki jih zagotovi ali prejme katera koli stranka, razen stranke, ki sodeluje pri zadevnem poslu, ali oseba, ki deluje v imenu te stranke;
- (3) „shema spodbud“ pomeni sklop pravil, ki urejajo plačevanje spodbud, vključno s pogoji, pod katerimi se spodbude plačajo.

Poglavje II

Nasprotja interesov in spodbude

Člen 3

Prepoznavanje nasprotij interesov

1. Za namene ugotavljanja vrst nasprotij interesov v skladu s členom 28 Direktive (EU) 2016/97, ki nastajajo med opravljanjem kakršnih koli dejavnosti distribucije zavarovalnih produktov v zvezi z zavarovalnimi naložbenimi produkti in predstavljajo tveganje za škodovanje interesom stranke, zavarovalni posredniki in zavarovalnice proučijo, ali imajo oni, zadevna oseba ali katera koli oseba, ki je z njimi neposredno ali posredno povezana prek nadzora, interes glede rezultata dejavnosti distribucije zavarovalnih produktov, ki izpolnjuje naslednja merila:
 - (a) je drugačen od interesa stranke ali potencialne stranke v zvezi z rezultati dejavnosti distribucije zavarovalnih produktov;

(b) lahko vpliva na rezultat dejavnosti distribucije v škodo stranke.

Zavarovalni posredniki in zavarovalnice postopajo enako pri prepoznavanju nasprotij interesov med dvema strankama.

2. Zavarovalni posredniki in zavarovalnice za namene ocene v skladu z odstavkom 1 na podlagi minimalnih meril upoštevajo naslednje okoliščine:
 - (a) zavarovalni posrednik ali zavarovalnica, zadevna oseba ali katera koli oseba, ki je z njim neposredno ali posredno povezana prek nadzora, bo verjetno imela finančno korist ali se izognila finančni izgubi v morebitno škodo stranke;
 - (b) zavarovalni posrednik ali zavarovalnica, zadevna oseba ali katera koli oseba, ki je z njim neposredno ali posredno povezana prek nadzora, ima finančno ali drugo spodbudo, da daje interesu druge stranke ali skupine strank prednost pred interesom stranke;
 - (c) zavarovalni posrednik ali zavarovalnica, zadevna oseba ali katera koli oseba, ki je z zavarovalnim posrednikom ali zavarovalnico neposredno ali posredno povezana prek nadzora, pomembno sodeluje pri upravljanju ali razvoju zavarovalnih naložbenih produktov, zlasti kadar ima taka oseba vpliv na oblikovanje cen navedenih produktov ali njihove distribucijske stroške.

Člen 4

Politika obvladovanja nasprotij interesov

1. Za namene člena 27 Direktive (EU) 2016/97 se pričakuje, da zavarovalni posredniki in zavarovalnice vzpostavijo, izvajajo in ohranjajo učinkovito politiko obvladovanja nasprotij interesov, ki je v pisni obliki in je primerna glede na njihovo velikost in organizacijo podjetja ter naravo, obseg in kompleksnost njihovega poslovanja.

Če je zavarovalni posrednik ali zavarovalnica član skupine, se v politiki upoštevajo tudi vse okoliščine, s katerimi je zavarovalni posrednik ali zavarovalnica seznanjen ali bi moral biti seznanjen ter ki lahko povzročijo nasprotje interesov zaradi strukture in poslovnih dejavnosti drugih članov skupine.
2. Politika obvladovanja nasprotij interesov, uvedena v skladu z odstavkom 1, vključuje vsaj naslednje vsebine:
 - (a) v zvezi s specifičnimi dejavnostmi distribucije zavarovalnih produktov, ki se izvajajo, okoliščine, ki pomenijo ali zaradi katerih lahko nastane nasprotje interesov, ki pomeni tveganje za škodovanje interesom ene ali več strank;
 - (b) postopke, ki jih je treba izvesti, in ukrepe, ki jih je treba sprejeti za obvladovanje takih nasprotij in preprečevanje, da škodijo interesom stranke.

Člen 5

Postopki in ukrepi v okviru politike obvladovanja nasprotij interesov

1. Postopki in ukrepi iz člena 4(2)(b) so sorazmerni z velikostjo in dejavnostmi zavarovalnega posrednika ali zavarovalnice ter skupine, ki ji morda pripada, ter s tveganjem škodovanja interesom strank.

Postopki, ki jih je treba izvesti, in ukrepi, ki jih je treba sprejeti v skladu s členom 4(2)(b), vključujejo, kot je ustrezno:

- (a) učinkovite postopke za preprečevanje ali nadzor izmenjave informacij med zadevnimi osebami, ki opravljajo dejavnosti, pri katerih je prisotno tveganje nasprotij interesov, če bi lahko izmenjava takih informacij škodovala interesom ene ali več strank;
 - (b) ločen nadzor zadevnih oseb, katerih glavne funkcije vključujejo opravljanje dejavnosti v imenu strank ali opravljanje storitev za stranke, katerih interesi bi lahko pomenili nasprotje interesov, ali ki kako drugače predstavljajo drugačne interese, ki bi lahko pomenili nasprotje interesov, vključno z interesi zavarovalnega posrednika ali zavarovalnice;
 - (c) odstranitev vsake neposredne povezave med plačili, vključno s prejemki, zadevnih oseb, ki se ukvarjajo z eno dejavnostjo, in plačili, vključno s prejemki, drugih zadevnih oseb, ki se ukvarjajo z drugo dejavnostjo, kadar bi lahko v zvezi s temi dejavnostmi nastalo nasprotje interesov;
 - (d) ukrepe za preprečevanje ali omejevanje tveganja, da katera koli oseba uveljavlja neustrezen vpliv na način, kako zavarovalni posrednik ali zavarovalnica oziroma njuni vodilni ali zaposleni ali katera koli oseba, ki je z njim neposredno ali posredno povezana prek nadzora, opravlja dejavnosti distribucije zavarovalnih produktov;
 - (e) ukrepe za preprečevanje ali nadziranje hkratnega ali zaporednega ukvarjanja zadevne osebe z ločenimi dejavnostmi distribucije zavarovalnih produktov, če lahko to ovira ustrezno obvladovanje nasprotij interesov;
 - (f) politiko sprejemanja daril in koristi, ki jasno določa, pod katerimi pogoji se lahko darila in koristi prejmejo ali dodelijo ter katere ukrepe je treba sprejeti pri prejemanju in dodeljevanju daril in koristi.
2. Kadar lahko zavarovalni posredniki in zavarovalnice dokažejo, da z ukrepi in postopki iz odstavka 1 ni mogoče ustrezno zagotoviti, da se dejavnosti distribucije zavarovalnih produktov izvajajo v skladu z najboljšimi interesi stranke in da niso pristranski zaradi nasprotij interesov zavarovalnega posrednika, zavarovalnice ali druge stranke, zavarovalni posredniki in zavarovalnice v ta namen sprejmejo zadostne alternativne ukrepe in postopke.

Člen 6 **Razkritja**

1. Zavarovalni posredniki in zavarovalnice se izogibajo čezmernemu zanašanju na razkritja ter s tem zagotovijo, da so razkritja v skladu s členom 28(2) Direktive (EU) 2016/97 skrajno sredstvo, ki se lahko uporabi samo, kadar učinkovite organizacijske in upravne ureditve, ki jih je zavarovalni posrednik ali zavarovalnica vzpostavil za preprečevanje ali obvladovanje nasprotij interesov v skladu s členom 27 Direktive (EU) 2016/97, ne zadoščajo za zagotavljanje s primerno stopnjo verjetnosti, da se prepreči tveganje za škodovanje interesom strank preprečila.
2. Za namene razkritja nasprotij interesov zavarovalni posredniki in zavarovalnice sprejmejo vse naslednje ukrepe:
- (a) zagotovijo specifičen opis zadevnega nasprotja interesov;
 - (b) pojasnijo splošno naravo in vire nasprotja interesov;

- (c) pojasnijo tveganja za stranko, ki izhajajo iz nasprotij interesov, in ukrepe, sprejete za zmanjšanje navedenih tveganj;
- (d) jasno navedejo, da organizacijske in upravne ureditve, ki jih je zavarovalni posrednik ali zavarovalnica vzpostavil za preprečevanje ali obvladovanje navedenega interesa, ne zadoščajo za zagotavljanje s primerno stopnjo verjetnosti, da se prepreči tveganje za škodovanje interesom strank.

Člen 7

Pregled in vodenje evidenc

1. Zavarovalni posredniki in zavarovalnice za namene člena 27 Direktive (EU) 2016/97 ocenijo in redno, tj. vsaj enkrat letno, pregledajo politiko obvladovanja nasprotij interesov, vzpostavljeno v skladu s členom 4, ter sprejmejo ustrezne ukrepe za odpravo morebitnih pomanjkljivosti.
2. Zavarovalni posredniki in zavarovalnice vodijo in redno posodablajo evidenco vseh okoliščin, v katerih je nastalo ali, v primeru tekoče storitve ali dejavnosti, lahko nastane nasprotje interesov, ki pomeni tveganje za škodovanje interesom stranke.

Višje vodstvo zavarovalnega posrednika ali zavarovalnice redno in vsaj enkrat na leto prejme pisna poročila o okoliščinah iz prvega pododstavka.

Člen 8

Ocena spodbud in shem spodbud

1. Za spodbudo ali shemo spodbud se šteje, da ima škodljiv vpliv na kakovost zadevne storitve za stranko, kadar ima takšno naravo in obseg, da zagotavlja spodbudo za izvajanje dejavnosti distribucije zavarovalnih produktov na način, ki ni v skladu z obveznostjo glede poštenega, pravičnega in strokovnega poslovanja v skladu z najboljšimi interesi strank.
2. Zavarovalni posredniki in zavarovalnice za oceno, ali ima spodbuda ali shema spodbud škodljiv vpliv na kakovost zadevne storitve za stranko, izvedejo splošno analizo, pri čemer upoštevajo vse zadevne dejavnike, ki lahko povečajo ali zmanjšajo tveganje škodljivega vpliva na kakovost zadevne storitve za stranko, in vse organizacijske ukrepe, ki jih je sprejel zavarovalni posrednik ali zavarovalnica, ki opravlja dejavnosti distribucije zavarovalnih produktov, da bi preprečil tveganje škodljivega vpliva.

Upoštevajo zlasti naslednja merila:

- (a) ali bi lahko spodbuda ali shema spodbud zavarovalnega posrednika ali zavarovalnico spodbudila, da stranki ponudi ali priporoči določen zavarovalni produkt ali določeno storitev, čeprav bi lahko zavarovalni posrednik ali zavarovalnica ponudil drugi zavarovalni produkt ali drugo storitev, ki bi bolje ustrezala potrebam stranke;
- (b) ali spodbuda ali shema spodbud temelji izključno ali pretežno na kvantitativnih poslovnih merilih oziroma ali upošteva ustrezna kvalitativna merila, ki odražajo spoštovanje veljavnih predpisov, kakovost storitev, opravljenih za stranke, in zadovoljstvo strank;
- (c) vrednost plačane ali prejete spodbude glede na vrednost produkta in opravljene storitve;

- (d) ali je spodbuda v celoti ali pretežno plačana v trenutku sklenitve zavarovalne pogodbe oziroma je razširjena na celotno trajanje navedene pogodbe;
- (e) ali je vzpostavljen ustrezen mehanizem, s katerim se zahteva vračilo spodbude, če se produkt predčasno prekine ali se od njega odstopi v zgodnji fazi ali če so bili oškodovani interesi stranke;
- (f) ali je določena katera koli oblika spremenljivega ali pogojnega praga ali katera koli druga vrsta pospeševalca vrednosti, ki se aktivira, ko se doseže cilj na podlagi obsega ali vrednosti prodaje.

Poglavje III

Ocena primernosti in ustreznosti

ODDELEK 1

OCENA PRIMERNOSTI

Člen 9

Informacije, ki jih je treba pridobiti za oceno primernosti

1. Zavarovalni zastopniki ali zavarovalnice za namene svetovanja o zavarovalnem naložbenem produktu v skladu s členom 30(1) Direktive (EU) 2016/97 določijo obseg informacij, ki jih je treba zbrati od strank ali potencialnih strank, pri čemer upoštevajo vse elemente svetovanja, ki se zagotovi tem strankam ali potencialnim strankam.
2. Brez poseganja v dejstvo, da mora biti v skladu s členom 20(1) Direktive (EU) 2016/97 vsaka predlagana pogodba v skladu z zahtevami in potrebami stranke, zavarovalni zastopniki ali zavarovalnice od strank ali potencialnih strank pridobijo informacije, ki jih potrebujejo, da se seznanijo z osnovnimi dejstvi o stranki ali potencialni stranki in da pridobijo razumno osnovo za določitev, ali njihovo osebno priporočilo stranki ali potencialni stranki izpolnjuje vsa naslednja merila:
 - (a) uresničuje investicijske cilje stranke ali potencialne stranke, vključno z dovoljenim tveganjem te osebe;
 - (b) ustreza finančnemu položaju stranke ali potencialne stranke, vključno z njeno zmožnostjo kritja izgub;
 - (c) je takšno, da ima stranka ali potencialna stranka potrebno znanje in izkušnje s področja naložb, povezanih s specifično vrsto produkta ali storitve.
3. Informacije v zvezi s finančnim položajem stranke ali potencialne stranke, vključno z njeno zmožnostjo kritja izgub, vključujejo, po potrebi, informacije o viru in obsegu rednih dohodkov stranke ali potencialne stranke, sredstvih, vključno z likvidnimi sredstvi, naložbah in nepremičninah ter o njenih rednih finančnih obveznostih. Raven zbranih informacij je ustrezna glede na specifično vrsto produkta ali storitve, ki se preučuje.
4. Informacije v zvezi z investicijskimi cilji stranke ali potencialne stranke, vključno z dovoljenim tveganjem te osebe, po potrebi vključujejo informacije o tem, kako dolgo želi stranka ali potencialna stranka imeti naložbo, o njenih preferencah glede

prevzemanja tveganj, o njenem profilu tveganja in o namenih naložbe. Raven zbranih informacij je ustrezna glede na specifično vrsto produkta ali storitve, ki se preučuje.

5. Če zavarovalni posrednik ali zavarovalnica ne pridobi informacij, ki se zahtevajo v skladu s členom 30(1) Direktive (EU) 2016/97, zavarovalni posrednik ali zavarovalnica stranki ali potencialni stranki ne svetuje o zavarovalnih naložbenih produktih.
6. Če noben produkt ni primeren za stranko ali potencialno stranko, zavarovalni posrednik ali zavarovalnica pri svetovanju o zavarovalnem naložbenem produktu v skladu s členom 30(1) Direktive (EU) 2016/97 ne priporoči nobenega produkta.
7. Pri svetovanju, ki vključuje zamenjavo med osnovnimi naložbenimi sredstvi, zavarovalni posredniki in zavarovalnice zberejo tudi potrebne informacije o obstoječih osnovnih naložbenih sredstvih in priporočenih novih naložbenih sredstvih stranke ter izvedejo analizo pričakovanih stroškov in koristi zamenjave, tako da lahko razumno dokažejo, da bodo po pričakovanih koristi zamenjave večje od stroškov.

Člen 10

Zanesljivost informacij

Zavarovalni zastopniki in zavarovalnice sprejmejo razumne ukrepe za zagotovitev, da so informacije, zbrane o strankah ali potencialnih strankah za namene ocene primernosti, zanesljive. Taki ukrepi med drugim vključujejo:

- (a) zagotavljanje, da se stranke zavedajo pomena zagotavljanja točnih in aktualnih informacij;
- (b) zagotavljanje, da vsa orodja, kot so orodja za oceno profila tveganja ali orodja za oceno strankinega znanja in izkušenj, uporabljena v postopku ocene primernosti, ustrezajo namenu in so primerno zasnovana za uporabo pri strankah podjetja, pri čemer se vse omejitve opredelijo in aktivno obvladujejo med postopkom ocene primernosti;
- (c) zagotavljanje, da bodo stranke verjetno razumele vprašanja, uporabljena pri postopku ter da vprašanja natančno odražajo strankine cilje in potrebe ter zajemajo informacije, ki so potrebne za oceno primernosti, in
- (d) sprejetje ustreznih ukrepov za zagotovitev doslednosti informacij strank, na primer preverjanje, ali so v informacijah, ki so jih predložile stranke, očitne netočnosti.

Člen 11

Komunikacija s strankami glede ocene primernosti

Zavarovalni zastopniki in zavarovalnice ne ustvarjajo nobene dvoumnosti ali zmede glede svojih odgovornosti v postopku, v katerem ocenjujejo primernost zavarovalnih naložbenih produktov v skladu s členom 30(1) Direktive (EU) 2016/97. Zavarovalni zastopniki in zavarovalnice na jasn in preprost način stranke obvestijo, da je razlog za oceno primernosti zavarovalnemu zastopniku ali zavarovalnici omogočiti, da ravna v najboljšem interesu stranke.

Člen 12

Avtomatizirano svetovanje

Odgovornost zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnice za izvedbo ocene primernosti v skladu s členom 30(1) Direktive (EU) 2016/97 se ne zmanjša, ker se svetovanje o zavarovalnih naložbenih produktih deloma ali v celoti izvaja prek avtomatiziranega ali polavtomatiziranega sistema.

Člen 13

Skupinsko zavarovanje

Zavarovalni posrednik ali zavarovalnica v zvezi s skupinskim zavarovanjem pripravi in izvaja politiko, s kateri določi, za koga se izvede ocena primernosti, kadar se zavarovalna pogodba sklene v imenu skupine članov, pri čemer se posamezni član ne more posamezno odločiti za vključitev. Taka politika vključuje tudi pravila o tem, kako se bo ocena izvajala v praksi, vključno s tem, od koga se zberejo informacije o znanju in izkušnjah, finančnem položaju in investicijskih ciljih.

Zavarovalni posrednik ali zavarovalnica evidentira politiko, vzpostavljeno v skladu s prvim odstavkom.

Člen 14

Izjava o primernosti

1. Pri svetovanju o primernosti zavarovalnega naložbenega produkta v skladu s členom 30(1) Direktive (EU) 2016/97 zavarovalni posredniki in zavarovalnice stranki predložijo izjavo (izjavo o primernosti), ki vključuje:
 - (a) opis svetovanja;
 - (b) informacije o tem, kako je zagotovljeno priporočilo primerno za stranko, še zlasti, kako:
 - (i) uresničuje investicijske cilje stranke, vključno z dovoljenim tveganjem te osebe,
 - (ii) ustreza finančnemu položaju stranke, vključno z njeno zmožnostjo kritja izgub, in
 - (iii) ustreza znanju in izkušnjam stranke.
2. Zavarovalni posredniki in zavarovalnice v izjavo o primernosti vključijo in stranke opozorijo na informacije o tem, ali je verjetno, da bo morala stranka v zvezi s priporočenimi zavarovalnimi naložbenimi produkti zaprositi za redni pregled njihovih ureditev.
3. Če je zavarovalni posrednik ali zavarovalnica stranko obvestil, da bo izvedel redno oceno primernosti, so lahko nadaljnje izjave po vzpostavitvi začetne storitve omejene na spremembe v storitvah ali osnovnih naložbenih sredstvih in/ali okoliščinah stranke, pri čemer ni treba znova navajati vseh podrobnosti iz prve izjave.
4. Zavarovalni posredniki in zavarovalnice, ki zagotavljajo redno oceno primernosti, v skladu z najboljšimi interesi svojih strank primernost priporočenih zavarovalnih naložbenih produktov pregledajo vsaj enkrat letno. Pogostost ocenjevanja se poveča glede na značilnosti stranke, kot je dovoljeno tveganje, in naravo priporočenega zavarovalnega naložbenega produkta.

ODDELEK 2

OCENA USTREZNOSTI

Člen 15

Postopek ocenjevanja

Brez poseganja v dejstvo, da mora biti v skladu s členom 20(1) Direktive (EU) 2016/97 vsaka predlagana pogodba skladna z zahtevami in potrebami stranke, zavarovalni zastopniki ali zavarovalnice preverijo, ali ima stranka potrebne izkušnje in znanje, da lahko razume tveganja, povezana s predlagano ali zahtevano storitvijo ali produktom, ko ocenjujejo, ali je zavarovalna storitev ali produkt, distribuiran v skladu s členom 30(2) Direktive (EU) 2016/97, ustrezen za stranko.

Člen 16

Nekompleksni zavarovalni naložbeni produkti

Zavarovalni naložbeni produkt se šteje za nekompleksnega za namene člena 30(3)(a)(ii) Direktive (EU) 2016/97, kadar izpolnjuje vsa naslednja merila:

- (a) vključuje pogodbeno zajamčeno minimalno vrednost zapadlosti, ki je vsaj enaka znesku, ki ga stranka plača po odbitku upravičenih stroškov;
- (b) ne vključuje klavzule, pogoja ali sprožilca, ki zavarovalnici omogoča, da bistveno spremeni naravo, tveganje ali profil izplačila zavarovalnega naložbenega produkta;
- (c) zagotavlja možnosti za predčasno prekinitev ali drugo obliko unovčenja zavarovalnega naložbenega produkta v vrednosti, ki je stranki na voljo;
- (d) ne vključuje nobenih eksplicitnih ali implicitnih stroškov, zaradi katerih bi se lahko, tudi če tehnično obstajajo pogoste priložnosti za predčasno prekinitev ali drugo obliko unovčenja zavarovalnega naložbenega produkta, povzročila nerazumna škoda stranki, ker so dajatve nesorazmerne s stroški za zavarovalnico;
- (e) na noben drug način ne vključuje strukture, ki bi stranki otežila razumevanje povezanih tveganj.

ODDELEK 3

SKUPNE DOLOČBE ZA OCENO PRIMERNOSTI IN USTREZNOSTI

Člen 17

Informacije, ki se pridobijo od stranke

1. Za namene člena 30(1) in (2) Direktive (EU) 2016/97 potrebne informacije, ki jih zavarovalni posredniki in zavarovalnice pridobijo v zvezi z znanjem in izkušnjami stranke ali potencialne stranke na zadevnem področju naložb, po potrebi vključujejo, in sicer v ustrezni meri glede na naravo stranke, naravo in vrsto ponujenega ali zahtevanega produkta ali storitve, vključno s kompleksnostjo in tveganji, ki jih vsebuje :
 - (a) vrste storitev, poslov, zavarovalnih naložbenih produktov ali finančnih instrumentov, s katerimi je stranka ali potencialna stranka seznanjena;

- (b) naravo, število, obseg in pogostost poslov stranke ali potencialne stranke z zavarovalnimi naložbenimi produkti ali finančnimi instrumenti in obdobje, v katerem so bili izvedeni;
 - (c) stopnjo izobrazbe in poklic ali zadevni nekdanji poklic stranke ali potencialne stranke.
2. Zavarovalni posrednik ali zavarovalnica ne sme stranke ali potencialne stranke odvracati od zagotovitve informacij, ki se zahtevajo na podlagi člena 30(1) in (2) Direktive (EU) 2016/97.
 3. Če so bile informacije, zahtevane za namene člena 30(1) ali (2) Direktive (EU) 2016/97, že pridobljene v skladu s členom 20 Direktive (EU) 2016/97, jih zavarovalni posredniki in zavarovalnice od stranke ne zahtevajo znova.
 4. Zavarovalni posrednik ali zavarovalnica ima pravico, da se opira na informacije, ki jih predložijo njegove stranke ali potencialne stranke, razen če ve ali bi moral vedeti, da so te informacije očitno zastarele, netočne ali nepopolne.

Člen 18

Redno poročilo

1. Brez poseganja v člen 185 Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶ zavarovalni posrednik ali zavarovalnica stranki na trajnem nosilcu podatkov predloži redno poročilo o opravljenih storitvah in poslih, sklenjenih v imenu stranke.
2. Redno poročilo, zahtevano v odstavku 1, zagotavlja pošten in uravnotežen pregled opravljenih storitev in poslov, sklenjenih v imenu stranke, v obdobju poročanja ter vključuje, kadar je ustrezno, skupne stroške v zvezi s temi storitvami in posli ter vrednost vsakega osnovnega naložbenega sredstva.
3. Redno poročilo, zahtevano v odstavku 1, se zagotovi vsaj enkrat letno.

Člen 19

Hramba evidenc

1. Brez poseganja v uporabo Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta⁷ zavarovalni posredniki in zavarovalnice vodijo evidence ocen primernosti ali ustreznosti, opravljenih v skladu s členom 30(1) in (2) Direktive (EU) 2016/97. Evidence vključujejo informacije, pridobljene od strank, in vse dokumente, sklenjene s stranko, vključno z dokumenti, ki določajo pravice podpisnikov in druge pogoje, pod katerimi bo zavarovalni posrednik ali zavarovalnica opravljal svoje storitve stranki. Taka evidenca se hrani vsaj za obdobje trajanja razmerja med zavarovalnim zastopnikom ali zavarovalnico in stranko.
2. V primeru ocene primernosti, opravljene v skladu s členom 30(1) Direktive (EU) 2016/97, evidenca vključuje tudi:

⁶ Direktiva 2009/138/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

⁷ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

- (a) rezultat ocene primernosti;
 - (b) priporočilo, podano stranki, in izjavo, predloženo v skladu s členom 14(1) te uredbe;
 - (c) vse spremembe, ki jih zavarovalni posrednik ali zavarovalnica izvede v zvezi z oceno primernosti, zlasti vse spremembe v zvezi z dovoljenim tveganjem stranke;
 - (d) vse spremembe osnovnih naložbenih sredstev.
3. V primeru ocene ustreznosti, opravljene v skladu s členom 30(2) Direktive (EU) 2016/97, evidenca vključuje tudi:
- (a) rezultat ocene ustreznosti;
 - (b) vsa opozorila stranki, kadar se je zavarovalni naložbeni produkt ocenil za potencialno neustreznega za stranko, ali je stranka zahtevala, da se postopek sklenitve pogodbe nadaljuje kljub opozorilu, in, kadar je relevantno, ali je zavarovalni zastopnik ali zavarovalnica sprejel zahtevo stranke glede nadaljevanja postopka sklenitve pogodbe;
 - (c) vsa opozorila stranki, kadar stranka ni predložila dovolj informacij, da bi zavarovalni zastopnik ali zavarovalnica lahko ocenil ustreznost zavarovalnega naložbenega produkta, ali je stranka zahtevala, da se postopek sklenitve pogodbe nadaljuje kljub opozorilu, in, kadar je relevantno, ali je zavarovalni zastopnik ali zavarovalnica sprejel zahtevo stranke glede nadaljevanja postopka sklenitve pogodbe.
4. Evidenca se hranijo na nosilcu podatkov, na katerem se lahko informacije shranijo tako, da lahko pristojni organ v prihodnosti do njih dostopa. Pristojni organ ima možnost hitrega dostopa do evidenc ter jasne in natančne rekonstrukcije vsakega elementa ter lahko zlahka ugotovi vse spremembe, popravke ali druge prilagoditve in vsebino evidenc pred takimi spremembami.

Poglavje IV Končne določbe

Člen 20

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 23. februarja 2018.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 21.9.2017

*Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER*